

БЛАГОВІСТ

Місячник Української Греко-Католицької Церкви в Польщі

№ 6-7 (365-366) • Рік XXX • Червень-Липень

7 липня – різдво пророка, предтечі і хрестителя Господнього св. Івана

Ось черговий раз нашу увагу затримує подія народження Івана Хрестителя. Пророк Іван Хреститель належить до нечисленної групи святих, яких Церква шанує не тільки у день їхньої смерті – відходу до вічності, а й у день їхнього народження. А причиною цього є їхня особлива роль в історії спасіння. Так Іван Хреститель завдяки своїй пророцтві місії став своєрідним містком на межі двох Завітів, замкнув період Старого Завіту і відкрив Новий Завіт, еру сповнення Божих обітниць спасіння людського роду, об'явивши народові і вказавши особисто у ріці Йордані на Ісуса Христа – Спасителя людського роду.

Більшість святих Церква шанує у день їхньої смерті. Надалі їм титулу святих, як підтвердження святості їхнього життя, є певною Божою нагородою за їхнє праведне життя на землі, бо люди на отримувати на землі нагороду після виконання конкретної праці.

Вшанування святих у день їхнього народження, як Івана Хрестителя, вказує на їхню надзвичайну місію у дії спасіння. Для належного їм виконання вони отримали завдаток святості від Бога вже у момент свого народження, зберегли

його, а потім розвинули і поглибили цей дар рішучою постановою, належливим працею, духовними подвигами, своїм праведним життям. Євангеліст Лука potwierджує це словами Архангела Гавриїла до Захарії: „Бо він буде великий в очах Господніх... і сповниться Духом Святим вже з лона матері своєї“ (Лк. 1, 15). Також в літургійній молитві Церква є такі слова на цю тему: „І голосом (Богородиці) Предтеча звільнився від гріха первородного у лоні своєї матері і разом з нею сповнився Духом Святим“. Святи постаралися якнайкраще виконати своє покликання – це завдання, яке запропонував їм Господь, виявивши цим свою вірність і відданість Богові до кінця, геройську віру, надію і любов. Тому Церква шанує їхній прихід у цей світ за це надзвичайне свідчення віри і любові до Бога, яке вони показали своїм життям.

Важливий вплив на духовне значення певних подій, описаних в Євангелії, мають обставини, в яких вони відбувалися. Роздумуючи сьогодні над народженням Івана Хрестителя, звернімо увагу на його батьків – Захарія і Єлисавету. Різдво Івана Предтечі можна

(Продовження на 2 сторінці)

Вроцлавсько-Козалінська Єпархія УГКЦ відсвяткувала своє 25-ліття

«Сьогодні приносимо подяку Богові за Його благодать»

Ювілейним святкуванням стала на перешкоді пандемія, тому могли вони бути відзначені лише у скромнішому форматі, проте у піднесеному, належному єпархіяльному святкуванню настрої.

Чверть століття тому була утворена Перемисько-Варшавська Митрополія Української Греко-Католицької Церкви, до складу якої увійшли дві новостворені адміністративні одиниці: Перемисько-Варшавська Архiepархія та Вроцлавсько-Гданська Єпархія. На чолі Митрополії був поставлений архієпископ і Митрополит Іван Мартиняк, а єпископом Вроцлавсько-Гданської єпархії став Владика Теодор Майковець. На сьогодні до складу Митрополії входить ще Општинсько-Гданська Єпархія (заснована у листопаді 2020 р.), натомість давня Вроцлавсько-Гданська Єпархія має назву Вроцлавсько-Козалінська. Очолює її Владика Володимир Ющак ЧСВВ.

Святкову літургію у вроцлавському катедральному храмі Воздвиження Чесного і Животворчого Хреста Господнього в неділю 6 червня відслужив Владика Володимир Ющак

ЧСВВ у супроводі вроцлавського греко-католицького духовенства. Була це особлива неділя бо, подібно як і в катедральному вроцлавському соборі, також у всіх парафіяльних церквах Єпархії, цього дня підносилися подячні молитви до Господа за чверть століття існування єпархіяльних структур та за всі добрі діла, які впродовж цього часу вдалося довести до останніх двадцять п'ять років цілою спільнотою.

(Закінчення на 3 сторінці)

Слова приїтання і катми на руки Владика Володимира Ющак ЧСВВ з нагоди ювілею.

Двадцять років тому Папа Римський відвідав Україну

У дні 23-27 червня 2001 р. мала місце епохальна подія в найновітній історії УГКЦ в Україні – державний візит Папи Римського Івана Павла II до України на запрошення українського уряду і католицьких єрархів. Папа у цих днях відвідав Київ та Львів.

Під час Божественної Літургії на львівському іподромі (27 червня), у якій взяла участь півтора мільйона вірян, Папа проголосив благочестивим УГКЦ 28 мучеників за віру Христову.

Цього ж самого дня, прощачись на львівському летовищі, Святий Отець звернувся до народу словами:

«І. Надійшла хвилинка прощання. Зі зворушенням прощаюсь з Вами, і у ваших особах прощаюсь із народом України, що його я у ці дні мав нагоду краще пізнати. В особливий спосіб моя думка лиле до мешканців Києва та Львова, які прийняли мене, а також до всіх тих, що прибули з інших міст та країн, щоб зустрітися зі мною.

Прибувши сюди, я відчув на собі обійми золотогового, затопленого в садах Києва. Згодом я відчув на собі традиційну гостинність Львова, міста визначних пам'яток, таких багатих на християнські спогоди.

З великою тугою покидаю сьогодні цю землю, перехрестя народів та культур, з якої більше ніж тисячу років тому Євангеліє почало поширюватися та закорінюватися в історичній та культурній дійсності народів Східної Європи. Усім нам та кожному зокрема хочу ще раз сказати моє щире: „Дякую!“

2. Дякую тобі, Україно, що оборонила Європу своєю непомітною та героїчною боротьбою проти загарбницьких орд.

Дякую вам, представники цивільної та військової влади, та всім тим, які у той чи інший спосіб і з великою самовідданістю причинилися до успішного результату моєї апостольської подорожі.

(Закінчення на 2 сторінці)

Папа Іван Павло II.